

armo ja pühha käsko, ning Õnnisteggiat ja temma lunnastamisse üpris suurt kässö, ja temma pühha ello tähte ellawalt tundma, ning et omma jummalakartlikko, usklikko melega ja omma laitmatta ello-kombettega püate neile märgiks olla. Sest, mis wannem eel rágib ja teeb, sedda norem peab finni. Teine maenitsus se: ärge ärritage en neste lapsi vihale, waid käswatage neid farristamisses; se on: ärge olge liad waljud nende waasto, ärge hirmutage neid árra kange áhvardamistega, ärge kuştutage omma vihha nende selga; muido armastus faub nende süddamest, ja nemmad öppiwad agga våggise ja waasta meelt sanna kuulma. Mollemad iffa peawad ühhes ollema, arm ja kannatus ning karristus, kuida moitslik meel juhhatab ja asja luggu sel ehk teisel korral tarvitab, ja kuida lapsel arrem werri ehk waastasem meel on. Sündsa maenitsusse ja nomimisse sannadega jouate neid mitte kord parreminne juhhatada, kui peksmisega. Laps, sedda aina hirmo warral käswataks, se, kui polle teid ennast tedda näggemas, kuulmas, teeb kül pahha kiustevärrast. Ügga, ärge laske nende sees kurja himmo ja pahha kombet juurduda. Sirak ütleb Tark. R. 30. p. 7. 8. 11. salm.: Taltsimatta hobbone saab wirtsikaks, ja poeg, kes omma meelt mõda käib, lääß jultumaks. Kes

omma poega ellitab, saab paljo hawo, ja temma õhkaminne on tühine. Árra anna melewalda temma fätte norel pöölwel ja árra falli temma rummalussi mitte. Nenda ütleb ka üks wanna tarf sanna: se wiis, mis norelt öppind, se wannalt peab. Kurri weab innimest oksast oksa ladwa otsa, tunni langminne sedda süggavam ja sedda rängem. Öppetage neid lapsest sadik sanna kuulma; sest, kes omma issa, emma sanna öppind kuulma, se ka öppib Jummalal ja üllematte sanna kuulma. Ni pea, kui rammo polest hakkavad toibuma, pange neid nisuguse töle, mis nende joud annab, ning ärge laske neid mitte weddeleda ja laiskleda. Sest laiskus on turradi peapaddi; laiskus lähhåb peagi nahha wahhele ja sealt werresse ja süddamesse. Ärge sedda fallige neist ei millalgi, et nemmad, kas agga ndöpnobla wäärt asja, mis teise omma, enre sele pärriwad. Nenda öppiwad wähhå harvalt margale. Sest, kes ühhe weikesse libha tükki fallaja árrawiib, se wiiks ka wimaks täie hárja árra, kui ta jouaks! — Hoidke, oh hoidke iggapiddi, teie wannemad, et teie lapsed wiumsel kohto páwal digusse poolt teie peale ei kaeba, et teie nende hinged, mis falli hin-naga on östetud, ollete holetuma ja rummala käswatamissega árraraiskanud ja hukka saatnud!